

Sygn. akt VU 809/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Stanisław Pilarczyk

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2016 r. w Kaliszu

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 kwietnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił wnioskodawczyni M. K. przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, gdyż rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła M. K., domagając się przyznania prawa do świadczeń przedemerytalnego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., wniósł, w odpowiedzi na odwołanie wnioskodawczyni, o oddalenie odwołania, podnosząc, iż skoro rozwiązanie stosunku pracy wnioskodawczyni nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, to wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Sąd poczynił następujące ustalenia:

Wnioskodawczyni M. K. urodziła się (...). Od dnia 3 września 1973 roku do dnia 13 listopada 2014 roku wnioskodawczyni była zatrudniona w Wytwórni (...) Spółka Akcyjna. Rozwiązanie stosunku pracy pomiędzy wnioskodawczynią M. K. a Wytwórnią (...) S.A. nastąpiło na podstawie art. 30 § 1 pkt 3 k.p. w związku z art. 53 § 1 pkt 1 k.p., czyli nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia przez pracodawcę wnioskodawczyni, ze względu, iż niezdolność do pracy wskutek choroby wnioskodawczyni M. K. trwała dłużej niż okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia chorobowego i zasiłku chorobowego oraz pobierania przez nią świadczenia rehabilitacyjnego powyżej 3 miesięcy. (dowód – świadectwo pracy wnioskodawczyni, wykaz okresów pobierania przez wnioskodawczynię wynagrodzenia chorobowego, zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego, kserokopia pisma o rozwiązaniu umowy o pracę przez pracodawcę wnioskodawczyni – akta rentowe wnioskodawczyni).

Do dnia rozwiązania stosunku pracy wnioskodawczyni ma udowodnionych 41 lat, 1 miesiąc i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 34 lata, 9 miesięcy i 11 dni okresów składkowych. Wnioskodawczyni od dnia 28 września 2015 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych, a w dniu 5 kwietnia 2016 roku złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego, przedkładając zaświadczenie o pobieraniu przez ponad 180 dni zasiłku dla bezrobotnych, będąc nadal zarejestrowaną jako bezrobotna. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła przyjęcia propozycji pracy. (okoliczności niesporne – zaświadczenie z Powiatowego Urzędu Pracy w K. – akta rentowe wnioskodawczyni).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz ust. 2 i 3 powyższego artykułu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2012 roku poz. 170 t.j. ze zmianami) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która między innymi do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego, z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 roku Nr 69 poz. 415 z późniejszymi zmianami), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła 55 lat – kobieta lub 60 lat – mężczyzna, oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ustępie 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001).

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1, po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1. nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła, bez uzasadnionej przyczyny, przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 16 października 2013 roku (III 1055/13, Lex nr 1386062) podkreślono, iż „świadczenie przedemerytalne jest należnością wyjątkową w systemie ubezpieczeń społecznych. Jego funkcja ma charakter socjalny. Wyznaczone jest przez trudności w znalezieniu pracy (zatrudnienia) przez osobę, która znajduje się w wieku poprzedzającym nabycie prawa do emerytury. W tym kontekście należy postrzegać warunek posiadania relatywnie wysokiego okresu składkowego i nieskładkowego, a także konieczność pobierania przed nabyciem prawa zasiłku dla bezrobotnych. Oznacza to, że po pierwsze, przepisy regulujące prawo do świadczenia przedemerytalnego nie mogą być interpretowane w sposób rozszerzający, a po drugie, że uprawnienie to warunkowane jest zachowaniem sekwencji czasowej. Analiza przepisów pozwala na stwierdzenie, że droga do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego ma charakter trz etapowy. Po pierwsze, na dzień rozwiązania stosunku pracy (z przyczyn dotyczących zakładu pracy) ubezpieczona (kobieta) powinna ukończyć 55 lat i posiadać okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat (art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych). Po drugie, świadczenie przedemerytalne przysługuje dopiero po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Po trzecie, ustawodawca stwierdził, że po wskazanym okresie wyczekiwania,

ubezpieczony powinien nadal być zarejestrowany jako bezrobotny i złożyć wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu potwierdzającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 2 ust. 3 ustawy). Wskazane warunki muszą zostać spełnione kumulatywnie. Oznacza to, że niezachowanie jednego z nich niweczy prawo do świadczenia przedemerytalnego. Szczególnie istotne jest przy tym zachowanie sekwencji zdarzeń.”.

Natomiast w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 marca 2008 roku (III AUa 199/08) podniesiono, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego uzależnione jest od łącznego spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Mając na względzie cytowane wyżej przepisy oraz stanowisko judykatury, należy stwierdzić, iż wnioskodawczyni nie spełnia jednego z wymogów do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 i 5 cytowanej wyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą, z którym pozostawała w stosunku pracy od dnia 3 września 1973 roku do dnia 13 listopada 2014 roku, nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i inwestycjach rynku pracy.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 29 cytowanej ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku, ilekroć mowa jest o przyczynach dotyczących zakładu pracy, to oznacza to rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn niedotyczących pracowników, zgodnie z przepisami ustawy o szczególnym rozwiązywaniu z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2015 roku poz. 192 j.t.) lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 roku poz. 1502 ze zmianami) w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn, u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników.

Z wnioskodawczynią nie nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą z przyczyn niedotyczących pracowników, ale nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy na podstawie rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracodawcę, gdyż niezdolność do pracy wskutek choroby wnioskodawczyni trwała dłużej niż okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia chorobowego i zasiłku chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

Tak więc rozwiązanie stosunku pracy z wnioskodawczynią nie nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładów pracy, ale z przyczyn leżących po jej stronie, choć nie zawinionych przez nią. Tak więc wnioskodawczyni nie udowodniła i nie wykazała, iż rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, a więc nie spełnia ona jednego z podstawowych warunków do przyznania świadczenia przedemerytalnego. Rozwiązanie stosunku pracy z ostatnim pracodawcą wnioskodawczyni nie nastąpiło również z powodu likwidacji pracodawcy czy jego niewypłacalności, a więc nie spełnia ona również przesłanek do przyznania świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 6 cytowanej ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych.

Tak więc zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 kwietnia 2016 roku odpowiada prawu i dlatego, zgodnie z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie wnioskodawczyni, jako niezasadne, podlegało oddaleniu i orzeczono jak w wyroku.